

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Philippi Cyprii, Protonotarii Constantinopolitani, Chronicon Ecclesiae Graecae

Philippus <Cyprius>

Franeqverae, 1679

31 De secunda monachorum tribu.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10949

ἐκλείνεν τὰς χεῖρας πρὸς πικρὸν πρᾶγμα, ἢ τύπην, ἢ πιεῖν. Ἰστέ
 ἕνεκα ἔ ἐν τῷ τὰ Φω τυλίπται μὲν χλαινῶν, σημαίνοντες, ὅτι ἔζησαν
 ἐν τῷ βίῳ αὐτῶν, ὡς μὴ ἔχοντες χεῖρας πρὸς τὸ καθοποιῆσαι τι, ἀλλὰ
 τῷ προαιρετικῷ θανάτῳ ἐθνησκον ζῶντες.

ΚΕΦΑΛ. ΛΑ.

Περὶ τῆς δευτέρας τάξεως τῶν μοναχῶν.

Η Δεύτερα τάξις τῶν μοναχῶν καλεῖται ἀναχωρητικὴ, ἰστέτι, τυγ-
 χάνει τις πλῆσι, καὶ εἰ δύναται ζῆν ἐν τῷ κοινοβίῳ, τότε δι-
 δωσι τοῖς μοναχοῖς χρήματα, ἀρκούντος ἕνεκα οἴκου Ἰνός, ἔ οἱ μονα-
 χοὶ δίδουσι ἐκείνῳ οἶκόν τινα μέγαν ἔξω τῶν μοναστηρίων ἢ ἐν μιλιάρῳ,
 ἢ δύο, ἢ τρία, ἔ ἔτω κατοικεῖ ἐκεῖν ἐκεῖ, σὺν ἄλλοις δύο ἢ τρισί-
 πτωχοῖς. ἔ σὺν αὐτοῖς ζῆ κατὰ ζῶσιν οἱ κοινοβιᾶται ἐν τῷ μοναστηρίῳ,
 καὶ πάντα ὁμοίως ἐκείνοις. ὁ δὲ οἶκος ἐκεῖν συνεχεῖ ἑαυτῷ ἐκκλη-
 σίαν, ὁμοίως ἔ ἀμπελῶνα, καὶ ἔλαια, ἔ καρίας, καὶ ἀμυγδαλαίας,
 ἔ κερσίας, ἔ ἔτερα ἀναγκαῖα πρᾶγματα ἀρκούντως πρὸς τὸ ζῆν
 ἐκείνης. καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ δευτέρα τάξις τῶν μεγάλου Βασιλείου.

ΚΕΦΑΛ. ΛΒ.

Περὶ τῆς τρίτης τάξεως τῶν μοναχῶν.

Η Τρίτη τάξις καλεῖται ἀσκητικὴ, ἢ καλεῖται καὶ ἐρημιτικὴ,
 ἰστέτι ἐξησκημένοι ἐν τῇ ἀρετῇ σφόδρα. ζῶσιν ἔτι πάντοτε σκληρῶς.
 ἔχουσι μόνον οἰκίσκους μικροὺς, ἢ σπήλαια ἔτε ἀμπελῶνας, ἔτε ἀ-
 ργῆς ἔχουσι. ἀλλ' ἐπιτότε ἴνες ἐξ αὐτῶν δύνανται ἔχειν κλήματα τινα
 μεγάλα, ἔ εἰ ποιοῦσιν οἶνον, ἀλλὰ πρὸς τὸ ἐδίδειν μόνον βότρυας, ὁμοί-
 ως καὶ σύκιαι, καὶ τσιαῦται. καὶ ζῶσιν ἐξ ἐκείνων καὶ ἑτέρων πινῶν, ὡς μὲν
 κυάμων, μὲν κερσίων ἐξηρημένων, καὶ μήλων, καὶ κασανίων, καὶ μὲν
 ἄρτε

aliquod malum extendere, ut sunt verbera, aut alia aliqua vitiosa operatio. Hac de causâ etiam in sepulchris lænis eas obvolvunt, notantes eos, quod vitâ suâ vixerint, ac si manus ad malè agendum non habuissent, sed morte voluntariâ viventes etiam jam pridem mortui fuerint.

CAPUT XXXI.

DE

Secundo monachorum ordine.

Secundum monachorum ordinem anachoretæ constituunt. Quando aliquis opibus abundat, & interim in cœnobio vivere nequit, is certam pecuniæ summam, ut domicilium aliquod commodum nancisci possit, monachis numerat; pro quâ etiam monachi domum quandam amplam, uno, duobus vel tribus etiam à monasterio milliaribus distantem, ipsi concedunt. Atque ita ille duobus vel tribus pauperibus sociis ibidem vivit, similem prorsus ad modum quo cœnobitæ in monasterio vitam suam transigunt. Domus verò hæc contiguam quoque habet ecclesiam sive templum, ut & vineam, nec non oleas, similiter nucas, amygdalas, cerasa & alia necessaria, quæ vitæ illorum sustentandæ abundè sufficiunt. Atque hic est secundus Basilii magni ordo.

CAPUT XXXII.

DE

Tertio monachorum ordine.

Tertius ordo venit nomine ascetarum, qui & eremitæ audiunt. Hi; utpote in virtutis stadio valdè egregiè exercitati, unde & ascetarum, hoc est, exercitorum appellationem nacti, supra modum duriter vivunt, parvis domunculis aut spelæis solum contenti, neque vineas, neque agros possident. Possunt quidem nonnulli illorum etiam aliquando palmites, eosque non exiguos possidere; hos tamen non ad conficiendum vinum, sed ut cibum, botros videlicet inde petant, adhibent; eandem ob causam & ficus, & similia plantant sœventque: ex his quippe, ut & aliis ejusdem generis, fabis scilicet, tostis cerasis,

I 3

pomis,